

Konufólkini duga verri at koyra bil

Svenskur ferðsluserfrøðingur sigur, at konufólk duga verri at koyra bil enn mannfólk. Tær gera kanska færri ferðsluóhapp, men tær eru eisini færri í ferðsluni og koyra minni enn menninir

Tað krevur óivað sín mann at seta millið av konufólki upp á pláss.

Men ikki minni er tað júst tað, ein djurur svenskur ferðsluserfrøðingur hevur roynt at gjørt, við tað at hann hevur fært fram alment, at konufólk duga verri at koyra bil, enn mannfólk.

Kanningar hava annars í árávis víst júst tað óvuga!

Tó ber neyvan til bert at kveistra svian av borðinum. Hann eitur Christer Spolander, og síðstu trý árin hevur hann kannað ikki færri enn 43.000 ferðsluóhapp(!), ið eru við til at undirbyggja hansara m/k-postulat.

Menn eru dugnaligari

Hóast menn sita aftan fyri róðrið á hvørjum trimum av fyra bilum, ið eru partur í ferðsluóhappum, so heldur hann hetta tal vísa júst tað óvuga, at menn eru dugnaligari í ferðsluni enn konufólk.

»Tá sagt verður, at mannfólk ikki duga at koyra, verður gloymt, at nóg fleiri mannfólk enn konufólk eru bilførarar, og at mannfólk-

ini eisini koyra nóg meira enn konufólkini,« sigur svin. »Mannfólk koyra í meðaltvíð ferðir sonógvar kilo-

metrar í bili, sum konufólkini.«

Christer Spolander sigur, at konufólk ikki duga so

frægt sum eins væl og mannfólk at koyra bil, men eru ótryggar og hálvbangar í bili, samstundis sum tær koyra spakuliga. »Hinvegin koyra mannfólkini skjótari, og fáa nóg meira burtur úr koyringini. Av tí sama er sjálvsagt eisini ein nátturligur og hagtalsbundin møguleiki fyri, at teir eru við í fleiri ferðsluóhappum,« sigur svin. »Hyggja vit at heildini – koyrdum kilometrum, óhappum og tali á bilførarum – og sammeta út frá henni, so er eingin ivi um, at mannfólk eru betri bilførarar.«

Neyvan vælumtúktur

Djarvi sviin, ið neyvan er serliga vælumtúktur millum kvinnur eftir hetta, endar við at skjóta konufólkunum í skógvarnar, at um tær skuldu koyrt á sama hátt sum mannfólkini – tað vil siga eins skjótt og eins nóg – høvdu tær verið partur av uppafur fleiri óhappum og harvið undirstrikað, at tær alto ikki duga so væl sat koyra.

Hesi orð svians sleppa neyvan at standa ótalað í serliga langa tíð...

hj.

Sviin Christer Spolander vil vera við, at mannfólk duga betur at koyra bil enn konufólk. Hann veit helst, hvat hann tosar um, tí hetta grundar hann á kanningar av heilum 43.000 ferðsluóhappum. Myndir: Kalmar Lindenskov og Hilmar Jan Hansen

Amnesty International:

Hópdráp í Bangladesh

5. maí skrivaði Amnesty International til stjórnina í Bangladesh, har felagsskapurin harmaðist, at fleiri hundrad, kanska túsund fólk í bygdini Logong í Chittagong vórðu myrd. Ætlandi vóru drápini hevnd fyri eitt álop, sum vápnadi andstöðubólkurin Shanti Bahini (friðarherurin) hevði gjørt á bengalskan ungdom.

Brend livandi

Sambært frásøgnum, sum Amnesty International hevur fingið, varð Logong kringsett um middagsleitið 10. apríl. Fólk ið varð ríkið inn í húsin, og síðan varð eldur settur á. Fleiri hundrad brendu í hel, og tey, ið royndu at flýggja, vórðu skotin. Hesa illgerð framdu bengalsk niðurstøfuólk saman við limum í »Village Defence Forces«, ein civilur herur, sum virkar sum almennur herur, og Ansars-herurin. Ein annar herur, »Bangladesh Rifles« kom á staðið beint eftir at drápini byrjaðu, men gjørdi einki fyri at hjálpa.

Børn og kvinnur dripin

Amnesty International hevur enn ikki fingið váttad, hvussu nógv doydu, men rapportir, ið koma inn, siga frá fleiri hundrad. Ein bólkur úr Dhaka var á vitjan í nánd, tá hendingin fór fram, imillum tey vitjandi vóru mannarættindafólk, sakførarar, blaðfólk, parlamentslimir o.o. Hóast tey vórðu forðað í til fulnar at kanna drápini, tosaðu tey við fleiri eygnavitni. Í eini frágreiðing 19. apríl frá nøkrum teirra stóð m.a., at »fleiri enn 400 hús vóru niðurbrend, og fleiri enn 200 børn, kvinnur og gom-

ul vórðu dripin«.

Krav um óhefta kanning

Amnesty International heitti á stjórnina í Bangladesh beinanvegin at seta óhefta kanning í verk. Kanningin skal lýsa um-støðurnar, hví trygdarherlið framdu illgerðina, og hví Bangladesh Rifles einki gjørdi fyri at forða drápunum. Kravt verður, at tey, ið hava ábyrgdina, verða drigin fyri rættin. Eisini heitti Amnesty International á stjórnina um at boða herlið sinum frá, at tey mugu ikki nýta vald uttan í sjálvverju, og bara sum seinasta útveg.

Gásadalsfilmurin í Norðurlandahúsinum

Leygardagin 4. júlí kl. 18.00 visir Norðurlandahúsið filmen »1700 metrar frá framtíðini«. Hetta er filmurin um Gásadal, sum Ulla Boje Rasmussen hevur fingið so nógvan heiður og væl uppiborið rós fyri, bæði í og uttan fyri Føroyar. Filmurin er, sum kunnugt, um bygdarlívið í Gásadali, meðan bygdarfólkið bíðar eftir tunnilinum, sum er lovaður teimum. Helst er »1700 metrar frá framtíðini« tann filmurin í Føroyum, sum hevur fingið ta mestu og bestu umtaluna í útlöndum higartil. Tann síðsti heiðurin var í virðislonin á eini altjóða filmsstevnu í Riga fyri stuttum, og í fjør varð filmurin heiðraður sum tann besti dokumentarfilmurin í Norðurlöndum.

Filmurin varar í góðar 80 minuttir, og hevur enskan tekst.

Í august verður frumsýning av filminum um Mykines. Arbeidsheitið hevur verið »Fuglamenn«.

og nú er greitt, at endaliga heitið verður »Tre blink mod vest«. Frumsýningin verður í Mykinesi 7. august og í Norðurlandahúsinum 9. august.

